

Proiect de Lege

privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta lege stabilește unele măsuri necesare punerii în aplicare a dispozițiilor cuprinse în Regulamentul (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 283 din 31.10. 2017, denumit în continuare *Regulamentul EPPO*.

Art. 2. - Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au semnificația prevăzută în Regulamentul EPPO, cu excepțiile din prezenta lege.

Art. 3. - Ministerul Justiției efectuează notificările prevăzute în art. 117 din Regulamentul EPPO, după consultarea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a celorlalte autorități competente, potrivit Regulamentului EPPO.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind procedura judiciară

Art. 4. - (1) Ori de câte ori legislația națională face referire la procuror sau la organul de urmărire penală, referirea se consideră a fi făcută și la procurorul european delegat, precum și, după caz, la procurorul european, dacă prin aceasta se asigură îndeplinirea competențelor ce le revin în temeiul Regulamentului EPPO.

(2) Ori de câte ori legislația națională face referire la procurorul ierarhic superior, referirea se consideră a fi făcută, după caz, la procurorul european, respectiv la camera permanentă a Parchetului European, pentru cauzele de competența Parchetului European.

(3) Înlocuitorul procurorului european desemnat în acest sens în aplicarea art. 12 alin. (1) din Regulamentul EPPO este asimilat procurorului european din partea României pe durata și în limitele exercitării competențelor specifice.

Art. 5. - În cazul în care autoritățile naționale competente, primind o sesizare sau din oficiu, constată elemente privind o infracțiune care atrage sau ar putea atrage competența Parchetului European sesizează Parchetul European.

Art. 6. - (1) În cazul în care procurorul, în cursul urmăririi penale, constată elemente privind o infracțiune pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența sau descoperă

împrejurări care determină atragerea competenței Parchetului European, informează despre aceasta, de îndată, Parchetul European, prin adresă, oferind, totodată, oricare alte informații solicitate ulterior de Parchetul European în vederea stabilirii competenței.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) va cuprinde toate elementele relevante ale cauzei, incluzând cel puțin descrierea faptelor cercetate, valoarea prejudiciului produs sau care s-ar fi putut produce, identitatea persoanelor care ar fi putut participa la săvârșirea faptei, identitatea victimelor, date privind infracțiuni legate în mod indisolubil, stadiul cercetărilor, indicarea probelor administrate, elemente transfrontaliere, argumente pentru a concluziona că Parchetul European este mai bine poziționat pentru a efectua urmărirea penală în sensul art. 25 alin. 4 din Regulamentul (UE) 2017/1939, după caz.

(3) În situația în care Parchetul European solicită informații suplimentare sau accesul la dosar în vederea exercitării dreptului de evocare, acestea îi sunt puse la dispoziție de îndată.

(4) După transmiterea informării și până la comunicarea deciziei Parchetului European sau până la expirarea unui termen de 10 zile, organul de urmărire penală va efectua doar actele urgente.

Art. 7. - (1) În cazul în care Parchetul European își exercită dreptul de evocare, procurorul transmite cauza către Parchetul European, întocmind, totodată, o ordonanță în acest sens.

(2) Ordonanța cuprinde mențiunile prevăzute de art. 286 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală cu modificările și completările ulterioare și nu poate face obiectul unei plângeri în temeiul art. 336 și următoarelor din Codul de procedură penală.

Art. 8. - În cazul transmiterii cauzei către Parchetul European, potrivit art. 7, procurorul informează în scris despre aceasta părțile din dosar, subiecții procesuali principali, precum și persoana care a făcut sesizarea, dacă este cazul, cu excepția situației în care consultarea dosarului este restricționată motivat, potrivit legii.

Art. 9. - (1) În cazul în care Parchetul European decide să nu își mai exercite competența, organul de urmărire penală național care a transmis anterior dosarul către Parchetul European continuă urmărirea penală în cauză, prin preluarea acesteia de la Parchetul European sau sesizează parchetul competent, după caz.

(2) Probele administrate, actele îndeplinite și măsurile dispuse până la preluarea cauzei de către organul de urmărire penală prevăzut la alin. (1), cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, se mențin.

Art. 10. - (1) Pe durata soluționării cauzei de către Parchetul European, orice cerere ce ține de soluționarea cauzei transmisă organelor judiciare române va fi înaintată, de îndată, Parchetului European, spre competentă soluționare.

(2) Durata în care dosarul cauzei se află la Parchetul European se include în durata rezonabilă a procesului penal.

Art. 11. Dispozițiile prezentului capitol se completează cu prevederile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare sau ale altor prevederi legale naționale.

CAPITOLUL III

Dispoziții pentru facilitarea cooperării judiciare în materie penală

Art. 12. - Parchetul European este autoritate judiciară în sensul art. 2 lit. d) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, republicată și va fi notificată ca atare la instrumentele juridice internaționale relevante în domeniul asistenței judiciare internaționale în materie penală la care România este parte, precum și în cazurile în care, potrivit Regulamentului EPPO, procurorii europeni delegați pot desfășura activități de cooperare judiciară internațională în temeiul tratatelor aplicabile.

Art. 13. - În aplicarea art. 31 și art. 32 din Regulamentul EPPO, procurorii europeni delegați în România aplică dispozițiile corespunzătoare din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, republicată și din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și instrumentele juridice internaționale și ale Uniunii Europene aplicabile pe teritoriul României, în măsura în care Regulamentul EPPO nu prevede altfel.

Art. 14. - (1) În aplicarea art. 33 alin. (2) din Regulamentul EPPO, Parchetul European poate propune judecătorului competent potrivit dispozițiilor art. 89 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, republicată, să emită un mandat european de arestare.

(2) În aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (7) din Regulamentul EPPO, Parchetul European poate sesiza instanța română competentă potrivit Capitolului II, Secțiunea a 2-a din Titlul II al Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, republicată, pentru a dispune darea în urmărire internațională, respectiv, să propună Ministerului Justiției să solicite extrădarea unei persoane care se sustrage de la urmărire penală într-o cauză a Parchetului European sau care se sustrage de la judecată într-o cauză deferită judecătii de Parchetul European.

CAPITOLUL IV

Dispoziții privind organizarea activității Parchetului European în România

Art. 15. - Activitatea desfășurată de Parchetul European în România beneficiază de sprijinul activ al tuturor autorităților naționale competente potrivit Regulamentului EPPO, îndeosebi al organelor de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru lupta antifraudă, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, autorităților de gestionare a fondurilor europene și altor instituții cu atribuții în protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor Publice etc..

Art. 16. - (1) În aplicarea Regulamentului EPPO, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție se înființează Structura de sprijin a procurorilor europeni delegați în România, care funcționează cu un număr maxim de 20 posturi, dintre care 5 posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, 8 posturi de specialiști, 5 posturi de grefieri și 2 posturi de șoferi.

(2) În vederea asigurării numărului de posturi menționat la alin. (1), numărul maxim de posturi al Direcției Naționale Anticorupție se suplimentează cu 15 posturi, din care 3 posturi de specialiști, 5 posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, 5 posturi de personal auxiliar de specialitate și 2 posturi de personal conex, cu încadrarea în numărul total de posturi aprobat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În vederea asigurării numărului de posturi menționat la alin. (1), numărul de posturi al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se diminuează cu 5 posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară.

(4) Numărul maxim de posturi al Structurii de sprijin poate fi suplimentat, ulterior, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de nevoile concrete în desfășurarea activității procurorilor europeni delegați în România.

(5) Procurorii europeni delegați beneficiază de sprijinul Structurii prevăzute la alin. (1) pe durata desfășurării activității lor în cadrul Parchetului European.

(6) Procurorii europeni delegați rămân în structura de posturi și de personal a parchetului de unde provin, dar își desfășoară efectiv activitatea în cadrul Structurii de sprijin prevăzute la alin. (1). La data încetării activității ca procuror european delegat, procurorul revine efectiv la parchetul de unde provine.

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară din cadrul Structurii își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control al procurorului european delegat. Dispozițiile procurorilor europeni delegați sunt obligatorii pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1), precum și pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(8) Ofițerilor și agenților de poliție judiciară care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pe baza dispozițiilor procurorilor europeni delegați, nu li se modifică raporturile de serviciu și li se mențin drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru această categorie de personal avute până la data desfășurării activității pentru procurorii europeni delegați.

(9) Pe durata desfășurării activității pentru procurorii europeni delegați, specialiștii prevăzuți la alin. (1) își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor europeni delegați.

(10) Rapoartele de constatare întocmite din dispoziția scrisă a procurorilor europeni delegați, precum și procesele-verbale de efectuare a percheziției informatice întocmite de către specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloace de probă, în condițiile Codului de procedură penală.

(11) Personalul auxiliar de specialitate care își desfășoară activitatea în cadrul Structurii de sprijin este condus de un grefier-șef.

(12) Modalitățile și procedura de desemnare a ofițerilor și agenților de poliție judiciară, a specialiștilor și a personalului auxiliar de specialitate din cadrul Structurii de sprijin sunt cele prevăzute de lege pentru aceleași categorii de personal din cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Procedurile de ocupare a acestor posturi se vor realiza cu cel puțin 30 de zile anterior operaționalizării Structurii de sprijin.

Art. 17. - (1) Procurorii europeni delegați, pe durata desfășurării activității în această calitate, sunt salarizați de Parchetul European, potrivit Regulamentului EPPO, drepturile salariale neputând fi mai mici decât cele la care au dreptul în țară, inclusiv cele obținute ca urmare a promovării în grad profesional.

(2) Procurorii europeni delegați care provin de la alte parchete decât cele din București și care nu au domiciliul/reședința în București beneficiază de decontarea chiriei sau a transportului, în condițiile art. 23 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, precum și de dreptul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. c) din aceeași ordonanță, dacă drepturi similare nu se acordă și de Parchetul European.

(3) De la data încetării calității de procuror european delegat, procurorii care au activat ca procurori europeni delegați își redobândesc drepturile salariale avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității ca procurori europeni delegați.

(4) Parchetul de unde provine procurorul european delegat asigură în continuare plata celorlalte drepturi bănești ale acestuia, cu excepția celor prevăzute la alin. (1), iar structura de resurse umane a acestui parchet transmite Parchetului European toate informațiile necesare salarizării acestuia.

(5) În aplicarea art.5 alin.(2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 8/2019 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), structura de resurse umane a parchetului de unde provine procurorul european delegat asigură efectuarea demersurilor specifice privind plata, de către statul român, a contribuțiilor de asigurări sociale și asigurări sociale de sănătate corespunzătoare sumelor primite de procurorul european delegat cu titlu de remunerație din partea Parchetului European.

(6) Dotările și fondurile necesare desfășurării activității Structurii de sprijin se asigură prin bugetul Direcției Naționale Anticorupție.

CAPITOLUL V

Dispoziții de modificare și completare a unor prevederi ale Codului de procedură penală

Art. 18. - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alin. (1) al art. 36, după litera c¹) se introduce o nouă literă, c²), cu următorul cuprins:

”c²) infracțiunile cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Parchetul European, potrivit Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO);”

2. După articolul 250¹ se introduce un nou articol, articolul 250², cu următorul cuprins:
„Art. 250² - Verificarea măsurii asiguratorii

Art. 250² - În tot cursul procesului penal, procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată verifică periodic, dar nu mai târziu de 6 luni în cursul urmăririi penale, respectiv 1 an în cursul judecării, dacă subsistă temeiurile care au determinat luarea sau menținerea măsurii asiguratorii, dispunând, după caz menținerea, restrângerea sau extinderea măsurii dispuse, respectiv ridicarea măsurii dispuse, art.250-250¹ aplicându-se în mod corespunzător.”

3. La articolul 272, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cheltuielile necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, administrarea și, după caz, valorificarea în cursul procesului penal a bunurilor indisponibilizate, onorariile avocaților, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal se acoperă din sumele avansate de stat sau plătite de părți.”

CAPITOLUL VI

Dispoziții privind competența instanțelor de judecată

Art. 19 - (1) În cazul infracțiunilor cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Parchetul European, potrivit Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) competența teritorială revine:

- a) Tribunalelor București, Cluj, Iași și Timiș - în ceea ce privește judecata în primă instanță care nu este dată prin lege în competența după calitatea persoanei a altor instanțe de judecată;
- b) Curților de Apel București, Cluj, Iași, Timișoara - în ceea ce privește judecarea apelurilor împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de tribunalele prevăzute la lit. a) precum și în ceea ce privește judecata în primă instanță în cazul în care competența după calitatea persoanei este dată curților de apel.

- c) Înaltei Curți de Casație și Justiție - în ceea ce privește judecata în primă instanță și în apel în cazul în care competența sa este atrasă de calitatea persoanei.

(2) Circumscripțiile teritoriale ale instanțelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt prevăzute în Anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

CAPITOLUL VII

Dispoziții privind organele de aplicare a legii

Art. 20. - În cazul în care organele de aplicare a legii, altele decât organele de urmărire penală, cu ocazia desfășurării activității, constată elemente privind o infracțiune pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența, sesizează, de îndată, Parchetul European, potrivit procedurilor specifice.

Art. 21. - Ori de câte ori legislația națională care reglementează activitatea organelor de aplicare a legii face referire la procuror sau la organul de urmărire penală, referirea se consideră a fi făcută și la procurorul european delegat, precum și, după caz, la procurorul european dacă prin aceasta se asigură îndeplinirea competențelor ce le revin în temeiul Regulamentului EPPO.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții de modificare și completare a unor legi speciale

Art. 22. - Ordonanța de urgență nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 30 iunie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al art. 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să sesizeze fără întârziere Parchetul European în cazul constatării unor indicii de fraudă pentru care acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) și să informeze DLAF.”

2. La art. 8, după alin. (1) se introduce un alineat nou, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să sesizeze fără întârziere DLAF și organele de urmărire penală în cazul constatării unor indicii de fraudă, în toate celelalte situații în care nu sunt îndeplinite condițiile de la alin. (1).”

3. Partea introductivă a alineatului (2) al art. 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) În cazul în care, ca urmare a sesizării menționate la alin. (1) sau la alin. (1¹), organul de urmărire penală transmite cazul spre soluționare instanțelor de judecată, autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene are obligația luării următoarelor măsuri până la pronunțarea deciziei definitive a instanței privind caracterul penal sau nepenal al faptei incriminate:”

4. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

”În cazul constatării unor nereguli care prezintă indicii privind posibile fraude, structurile de control prevăzute la art. 20 au obligația să aplice prevederile art. 8 alin. (1) sau alin. (1¹), după caz, și să continue activitatea de verificare și întocmire a procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare, precum și de recuperare a creanțelor bugetare conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, independent de desfășurarea cercetării penale, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8 alin. (2).”

5. Alineatul (4) al art. 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) În cazul în care existența creanței bugetare depinde de existența unei fapte penale, respectiv a unei fraude, și a fost sesizat/sesizată organul de urmărire penală/DLAF/Agenția Națională de Integritate - ANI, autoritățile competente prevăzute la art. 20 suspendă de drept emiterea titlului de creanță până la obținerea deciziei definitive a instanței privind caracterul penal sau nepenal al faptei incriminate și dispun aplicarea măsurilor asiguratorii prevăzute la art. 40 alin. (1), cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8 alin. (2).”

6. După articolul 45 se introduce un articol nou, art.45¹, cu următorul cuprins:

”Art. 45¹ - Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor Europene și Departamentul pentru lupta antifraudă - DLAF pot fi înștiințate de către Parchetul European cu privire la decizia acestuia de începere a unei acțiuni penale, dacă acest lucru este necesar în scopul recuperării, urmăririi sau monitorizării administrative.”

7. Litera g) a alineatului (1) al art. 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

”g) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) și (1¹).”

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 23. În cauzele înregistrate anterior operaționalizării Parchetului European, având ca obiect infracțiuni de competența acestuia, procurorii informează de îndată Parchetul European pentru ca acesta să decidă dacă își exercită dreptul de evocare a cauzei.

Art. 24. Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.